

2. ВЗАИМООТНОШЕНИЯ В ЦЪРКВАТА

а) Ключови стихове

1 Кор. 13:1-8; Рим. 12:9-21
 1 Йн. 4:20-21; Фил. 2:1-4
 Д.А. 4:32-35; 1 Кор. 12:25-27
 1 Йн. 3:16-18; 1 Йн. 1:7
 Йн. 13:35; Д.А. 2:42-47
 Еф. 4:13-16,25; 1 Сол. 5:12-15

б) Въведение

Джон Уесли веднъж казал: "Библията не знае нищо за отделената религия." Християнството е религия на общението. Следването на Христос означава любов, правда и служение, а тези неща могат да се постигнат единствено чрез социалните взаимоотношения в църквата. Нищо не може да замени посещението на църква.

Християните често се отказват от служението си за Господа, защото чувствуват, че са самостоятелни, и че никой не се грижи за тях. Те мислят, че проблемите, пред които са изправени, са характерни само за тях. Сатана ще се опитва да ни убеждава като ученици на Исус, че ние не трябва да сме загрижени за другите. Той ще ни казва: "Докато имаме Бога, който се нуждае от другите християни!" Обаче истината е, че като християни ние сме живи камъни, които Бог съгражда в духовен дом (1 Пет. 2:5; Еф. 2:20-22).

Истинските християни се нуждаят един от друг. В действителност истинските християни са зависими един от друг. Думата "общение" на гръцки е 'κοινωνία' и това означава "общуване" или "общо споделяне" (Д.А. 2:42; 1 Йн. 1-7). Тази дума описва как християните трябва да живеят, т.е. като общество на вза-

имно споделяне, които живеят в и споделят "агапе" или алтруистичната жертвена любов, която Бог им е дал (Рим. 5:5; Йн. 13:34; 1 Йн. 3:23).

в) Общение в Духа

Това е отношението на сърцето и ума. Това е израз на връзката в Христос Исус между християните вярващи, която отива много по-далеко от естествените връзки в семейството и приятелството. Това е едно от най-големите предизвикателства в живота ни като християни днес. Като християни ние не сме сами. Ние сме родени чрез вяра, в едно огромно световно семейство на вярващи, които са свързани заедно не по раса, цвят или изгода, а чрез кръвта на Исус (Гал. 3:26-28). Истината е че сме едно поради това, което Бог направи в Христос. Бог определи това в Христос, преди да се създаде света (Еф. 1:4-5). Ние сме каквото сме, поради Божието дело в нас чрез Святия Дух (Фил. 2:1-2; 2 Кор. 13:14).

г) Седем аспекта на общението, което имаме в Духа

1. Любовта на Духа (Рим. 15:30)

В сърцевината на общението ни като вярващи е Божията любов. Това не е любов която се поражда от естествено привличане или харесване един друг, а по-скоро това е любов произведена в нас чрез пряката работа на Святия Дух (Рим. 5:5). Исус казва, че реалността на тази любов ще бъде белега на ученичеството, що се отнася до другите мъже и жени (Йн. 13:35).

2. Единството на Духа

Нашето единство е чрез вяра в Христос (Гал. 3:26-28) и в общото ни участие в Единния Свети Дух (1 Кор. 12:13). Това единство е показано с общият ни достъп до нашия Отец на

небесата чрез Святия Дух в нас (Еф. 2:17-18). Това е единство, което е скъпоценно и което трябва да се пази и да се защити, когато е необходимо (Еф. 4:3).

3. Храмът на Духа

Християните се съграждат заедно като свят храм на Господа, в които живее Бог чрез Духа Си (Еф. 2:21-22). Този храм или дом на Бога е също място за служение, жертва и хваление (1 Пет. 2:5). Бог гледа на това здание като на такова с голямо значение и на нас е казано да бъдем много внимателни, как строим на вече положената основа (1 Кор. 3:10-17). Не е просто нещо, ако гледаме несериозно на Божия храм, защото ще бъдем отговорни пред Него за това, какво сме направили със скъпоценното Му място за обиталище.

4. Славата на Духа

Където обитава Бог, там се вижда славата Му (1 Пет. 4:14). Преобразяващата работа на Святия Дух ни помага да видим първо Божията слава в Исус и чрез това да бъдем преобразени по подобие на Исус, така че Неговата слава да се вижда в живота ни (2 Кор. 3:18).

5. Дарбите на Духа

Дарбите на Святия Дух могат да се изявят чрез отделните вярващи, но в действителност те са дарби на тялото, а не само на отделни християни (1 Кор. 12:7). Дарбите на Святия Дух нямат наистина смисъл, отделени от общението в Духа. Тяхното действие трябва да бъде знак за единството на тялото.

6. Надеждата на Духа

Където има вяра, има и надежда. Християнската вяра е пълна действителност, защото е основана на делото и словото на Исус и е родена чрез вяра. Тази вяра ни е дадена от Святия Дух (Гал. 5:5-6). Вярата, надеждата и любовта, които Святия Дух

ни дава в нас не са само индивидуално изразени, а се извяват общо в живота ни в общението на Святия Дух.

7. Поклонението на Духа

Общението в Духа е преклонение пред трона на Бога, където се присъединяваме с Исус, Който е вече там. Там е най-дълбоко изразено общението ни. Истинското преклонение намира своите корени в работата на Святия Дух (Фил. 3:3; Йн. 4:23-24).

д) Едно в Духа

Сигурно Бог изпитва голяма болка в сърцето си, когато вижда, как не достига до идеала, който Той е представил в Сина Си. Той е положил основата на общението ни в Исуса и ни е дал силата да го направим реалност чрез покорство и любов в Святия Дух. Толкова често изглежда дяволът успява да ни води към неуспех и болка. Разбира се, практически ние не можем да имаме общение с всеки християнин в пълен смисъл, нито пък сме направени за това. Ние сме в общение с всеки истински вярващ, независимо дали го харесваме или не, защото сме свързани заедно в Божието сърце чрез делото на Христа. За всеки един от нас е необходимо да определим кръговете си на общение не в пълния смисъл на думата, но по начин, който ще ни помогне да изразим и изпълним това общение с други християни практически.

е) Истински резултати от общението

1. Плодовитост

Псалмистът в Псалом 133 казва, че единството е като росата на Хермон, падаща на планината Сион. Росата на Хермон е източникът на вода и живот за земята: те донасят освежение и питателност за хората и им подпомага да бъдат плодови. Общението прави същото за нас, като ни донася освежение и

подхранване във всекидневния ни вървеж с Бога, което ни прави да сме плодносни.

2. Творчество

Има много области в християнския ни живот, където не можем да функционираме правилно, отделени от общението с други вярващи. Християнското общение на края, не е индивидуална дейност, а обща. Повечето от предизвикателствата, които срещаме, се пораждат от факта, че живеем във взаимоотношения с другите хора. Святият Дух се движи, когато Му е позволено, за да донесе единство в тялото Христово, и Той дава дарби, когато са необходими, за да изгражда и да пази тялото цяло. Не трябва да има недостиг на Духа или липса на духовна дарба в тялото, и всеки трябва да се обогатява и да се изгражда, като споделяме дарбите си заедно във взаимна любов и служение (1 Пет. 4:10-11). Волята на Отца е за щедрост на Духа, което е признаване на това, което е от Бога един в друг и подхранване чрез взаимно насърчение и помощ (Евр. 10:24-25).

3. Цена

За да имаме наистина близки взаимоотношения с някой, ще ни струва нещо, защото трябва да даваме, за да получаваме, а при даването защитната маска, която всички имаме, трябва да свалим. Факт е, че когато се отворим за общение един с друг, правим себе си уязвими. Ние сме далеч от свършени и цената на общението е, че не само получаваме един от друг това, което е от Бога, но също така сме отворени към всякакво влияние и това е естествена черта, която се изявява в живота ни и личността ни. Ето защо за някои хора е трудно да се отворят за другите поради страх от нараняване, погрешно разбиране или отхвърляне. Макар и да изглежда, че като се отворим към някой, ние ставаме уязвими, истината е, че общението ще достигне върха си и наистина ще се осъществи само, ако наистина отворим себе си по този начин. Ако сте самотни, запитайте се: подготвен ли съм за цената на едно истинско обще-

ние и подготвен ли съм да се отворя? Ние трябва да смирим себе си и да позволим на Святия Дух да изследва мислите и мотивите на сърцата ни. Евангелието ни няма да остане правдиво, ако заедно с това има продължително разпадане на взаимоотношенията между истинските вярващи и ако има непрекъснато духовно отделяне между тях. Болката, която се донася от това разделение често може да бъде най-осакатяващият фактор в живота и служението ни. То ограбва увереността в себе си и един в друг, и дава на света главното основание да отхвърли посланието ни.

"От това познаваме любовта, че Той даде живота си за нас. Така и ние сме длъжни да дадем живота си за братята. Дечица да не любим с думи, нито с език, но на дело и в действителност." (1 Йн. 3:16, 18)

ж) Какво трябва да бъде отношението ни един към друг в тялото Христово?

Ние трябва:

- да се обичаваме един друг (1 Сол. 4:18; Евр. 3:13; 10:25);
- да се подтикваме един друг към любов и добри дела (Евр. 10:24);
- да се насърчаваме един друг (1 Сол. 5:11);
- да се назидаваме един друг (Рим. 14:19);
- да се увещаваме един друг (Кол. 3:16);
- да се наставляваме един друг (Рим. 15:14);
- да служим един на друг (Гал. 5:13; 1 Пет. 4:10);
- да се претърпяваме един друг (Еф. 4:2; Кол. 3:13);
- да си прощаваме един друг (Еф. 4:32; Кол. 3:13);
- да бъдем благи един към друг (Еф. 4:32);
- да състрадаваме един на друг (Еф. 4:32; 1 Пет. 3:8);

- да сме отдадени един на друг (Рим. 12:10);
- да се почитаме един друг (Рим. 12:16; 1 Пет. 3:8);
- да сме съчувствителни един към друг (1 Пет. 3:8);
- да сме кротки един с друг (Еф. 4:2);
- да сме търпеливи един с друг (Еф. 4:2);
- да се приемаме един друг (Рим. 15:7);
- да се покоряваме един на друг (Еф. 5:22);
- да се облечем в смирение един към друг (Еф. 4:2; 1 Пет. 5:5);
- да се поучаваме един друг (Кол. 3:16);
- да живеем в мир един с друг (Мк. 9:50; Рим. 12:18);
- да изповядваме един на друг греховете си (Як. 5:16);
- да се молим един за друг (Як. 5:16);
- да предлагаме гостоприемство (1 Пет. 4:9);
- да се поздравяваме един друг (Рим. 16:16; 1 Пет. 5:14);
- да имаме общение един с друг (1 Йн. 1:7);
- да се съгласяваме един с друг (1 Кор. 1:10);
- да носим един друг теготите си (Гал. 6:2).

з) Неща, които не трябва да се правят един на друг в тялото Христово

- да не се хапем и ядем един друг (Гал. 5:15);
- да не се раздражняваме и завиждаме един на друг - Гал. 5:26
- да не се мразим (Тит. 3:3);
- да не се съдим (Рим. 14:13);
- да не се лъжем (Кол. 3:9);

- да не се клеветим или да не говорим зло един за друг (Як. 4:11);
- да не роптаем един срещу друг (Як. 5:9);
- да не водим съдебни процеси един срещу друг (1 Кор. 6:1-8).

и) Въпроси и дискуссионни точки

1. Една от най-големите болки, които можете да имате в живота си при общение с други вярващи, е болката да стоите отстрани и да гледате на другите хора, които обичате дълбоко в Христос, да действуват или да взимат позиции, които знаете, че ще бъдат безрезултатни или болезнени за тях или другите. Дискутирайте.
2. Как въздейства страхът на дадени взаимоотношения и дали действия стремежът или твърде усиленото и интензивно работене върху взаимоотношения с други хора? - 1 Йн. 4:18; Евр. 13:6
3. Библейските групи библейска част ли са от нашия църковен живот? - Д.А. 2:42-47; 4:32-35 ; Ф-м 2
4. За духовния си растеж нуждаем ли се от други християни? Дискутирайте.
5. Мислили ли сте някога за насърчаване на другите хора в местната ви църква или като общо в тялото Христово, като сте им изпращали картички или писма с насърчителни думи или отнасящи се за тях стихове?
6. Правите ли нещо, което раздразнява групата, с която сте, и ако е така, как може да го промените?
7. Исус имаше ли близки приятели - Мк. 5:37; Лк. 9:1; 10:1; Йн. 20:2; Д.А. 1:15 - и какво беше становището на Исус за християнското единство? - Йн. 17:20-23

8. Начертайте и размишлявайте върху карта за взаимоотношения. Поставете точка, представляваща вас, на празен лист и след това поставете точки с инициали около вас (представляващи хората, които познавате) максимум около 20 човека. Поставете тези, на които гледате като на близки приятели близо до вашата точка, а тези, които не са, по-надалеч. След това се запитайте, защо хората са там, където са? Правилно ли е това или трябва да се направят някакви промени? Поискайте прошка от Господа за лошите отношения и простете на тези, които са ви съгрешили.
9. Направете списък за практическите пътища, по които можете да изразите посвещението си един към друг като си служите -(Фил. 2:4). Помолете Господа да ви изпълни с любовта си, така че да сте ревностни да служите на другите, знаейки, че наистина служите на Исус Христос - Мт. 25:31-46.
10. Погледнете въпроса, озаглавен, "Какво трябва да бъде отношението ни един към друг в тялото Христово?" - и разгледайте начините и средствата, които можете в частност да подобрите в тези области.
11. Защо толкова хора християни са самотни? Трябва ли да бъде така? Какво можете да направите за това в църквата ви?
12. Казва се, че, за да бъдат затвърдени новите християни в църквата, трябва да установят поне седем взаимоотношения в нея. Ако е така, какъв ще бъде отговорът ви? Дискутирайте.

й) Обобщение и приложение

1. Не можем да достигнем духовна зрялост сами, защото се нуждаем от помощта на другите християни, за да растем по образа на Христос - Еф. 4:11-16.

2. Положителните отношения в тялото Христово носят живот, мир и хармония, а негативните отношения - смърт, катаклизми и дисхармония. Господ желае всеки член от тялото Христово да бъде положителна изява на Неговия живот, природа и характер.
3. Трябва ли да се обичаме и да си прощаваме един на друг, за да може да има общение между вярващи и то да се поддържа.
4. Ако не предадем на другите, каквото сме получили от Бога, ще започнем да западаме духовно.
5. Човешкото тяло, с неговите милиони клетки и членове, всичките работещи заедно в хармония, единство и живот, илюстрира хармонията, единството и живота, който трябва да тече в църквата, тялото Христово. В тялото всяка клетка, всеки член, живее за другия. Ние трябва да правим същото в тялото Христово, като се грижим един за друг, като се учим да се оценяваме един друг и да се обичаме.
6. Ние трябва да сме отдадени на Бога и един на друг в тялото Христово. Това означава, че трябва да желаем да платим цената на такова отдаване, защото истинското общение между вярващите е жертва - Евр. 13:46.
7. Като показваме любов, нежност и практическа помощ на другите, то е като че го правим за Христос Исус - Мт. 25:31-46.
8. Единството ни и христоподобните ни отношения един към друг са възможни, поради нашето общо опитване на Божия живот чрез Святия Дух.